

Л. С. С.
310

Луна Ђеловић
БЕОГРАД

Luka Čelović
BEOGRAD

УРЕДБА

О ПЕНЗИОНОМ ФОНДУ

ЧИНОВНИКА БЕОГРАДСКЕ ЗАДРУГЕ ЗА
МЕЂУСОБНО ПОМАГАЊЕ И ШТЕДЊУ

1924.
БЕОГРАД

ШТАМПАРИЈА „ДОМ“, КРАЉЕВИЋА МАРКА 9. — БЕОГРАД

D

10 = 181148940

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

Лука Ћеловић Бр. 45328
БЕОГРАД

Luka Celović
BEOGRAD

УРЕДБА

О ПЕНЗИОНОМ ФОНДУ

ЧИНОВНИКА БЕОГРАДСКЕ ЗАДРУГЕ ЗА
МЕЂУСОБНО ПОМАГАЊЕ И ШТЕДЊУ

1924.
БЕОГРАД

І. ДЕО

Циљ, средство и уплате.

Чл. 1.

Београдска Задруга за међусобно помагање и штедњу, оснива у смислу чл. 42. а) својих основних правила, својим чиновницима пензиони фонд под именом:

„ПЕНЗИОНИ ФОНД ЧИНОВНИКА БЕОГРАДСКЕ
ЗАДРУГЕ за МЕЂУСОБНО ПОМАГАЊЕ
И ШТЕДЊУ.“

Чл. 2.

Овоме фонду је циљ, да служи као извор из кога ће особље Задругино у својој старости, или кад оне-способи за рад, а на случај смрти његова породица (удовица и сирочад) добијати издржавање, по прописима ове уредбе.

Чл. 3.

Овај пензиони фонд моћи ће се употребити искључиво на циљ предвиђену и одређену овом уредбом.

Чл. 4.

Новчани извори из којих се овај фонд установљава и одржава ови су:

1. редовни месечни улози свију чиновника Задруге у 6⁰/₀ од њихове систематичне плате, коју уживају или су је уживали пре пензионисања.

2. Улози од једно месечних плата чиновника кад ступе у службу Задруге.

3. улози од једномесечних повишица плата при аванзовању и унапређењу у плати.

4. ванредни улози оних чиновника, који после 32. год. своје старости ступе у службу Задруге. Ови су дужни да уложе у пензиони фонд на име ванредног улога 6% рачунајућу по првој њиховој плати, за онолико година, колико имају преко 32 год. старости.

5. ванредни улози оних чиновника, који се ожене после своје навршене 40. године старости. Они плаћају 3% од плате коју буду имали у времену женидбе, и то за онолико време, колико буду имали више од 40 год. старости. У ову категорију увршћују се и удовци без деце, кад се понова ожене.

6. дисциплинарне казне и одбитци за осуства чиновника.

7. Онај део од чиновничке тантијеме, који је предвиђен и утврђен чл. 61. Задругиних основних правила.

8. редовни улог који Задруга уноси у овај фонд сваке године, од чисте своје годишње зараде а који мора бити раван бар половини целокупног улога свију чиновника Задруге у тој години.

9. Ванредни прилози, и поклони од стране Задруге, као и поклони и завештања добрих људи ит.д.

10. Приход (интерес) на капитал Пензионог Фонда.

Чл. 5.

Кад чиновник стални или привремени својевољно остави службу у Задрузи, или кад буде пресудом државних судова осуђен за злочина дела и преступе што бесчасте, или за злоупотребу, као и онај који на основу уредбе о чиновницима дисциплинарним решењем изгуби службу, губи право на даље улагање у овај Фонд. Тиме пак губи право на пензију или на ма какво издржавање из овог фонда, не само дотични чиновник него и његова удовица и његова деца, а улози им се невраћају.

Чл. 6.

Оним пак чиновницима, које Задруга на основу чл. 13. и 14. уредбе о чиновницима отпусти из службе без њихове кривице, а пре но што су задобили право на пензију враћа се из пензионог Фонда, сав дотле њихов уплаћен улог у овај Фонд, али без икаква интереса или приплода.

Улози које је Задруга унела у пензиони фонд, не враћају се никоме.

Чл. 7.

Улози ма под којим видом ушли враћају се из пензионог фонда само у случајевима предвиђеним овом уредбом и то увек без интереса или ма каквог приплода.

Чл. 8.

Све Задругино особље без разлике, дакле сви чиновници стални, привремени, чиновнички приправници, послужитељи а тако исто и они, који су већ у пензији дужни су да по прописима ове уредбе улажу у пензиони фонд.

Но заједничка седница Управног и Надзорног Одбора кад за потребно нађе може ослободити управника од дужности улагања у пензиони фонд чиновника Задруге, али у том случају ни тај управник ни његова породица немају права на пензију тога фонда.

Улагања се врше на овај начин:

1. Све Задругино особље плаћа своје улоге на крају сваког месеца.

2. Улог на име једномесечне плате при ступању у службу, наплаћиваће се у 4 месечне рате осим ако дотични жели да тај улог положи и у краћем року.

3. Улог на име једномесечне повишице у плати при аванзовању и унапређењу наплаћиваће се од плате оног месеца, кад је дотични аванзовао или унапређен.

4. Ванредни улог чиновника, који ступи у службу после навршене 40 год. старости наплаћиваће се у ратама које управа пенз. фонда одреди

но у сваком случају тако да се сав овај ванредни улог наплати најдаље за две године.

5. На случај казне платом наплата ће се овако вршити:

а) ако казна не прелази трећину месечне плате онда ће се ова казна наплатити на један мах, и то од прве месечне плате дотичног лица.

б) ако казна прелази трећину и иде до целе једномесечне плате, ова ће се казна наплатити у месечним ратама али тако да најдаље за четири месеца од дана изречене казне буде све наплаћено.

6. За веће казне по плати решава Управа Задруге, како ће се и у којим роковима наплатити.

7. Улог од чиновничке тантијеме и улог Задругин, наплаћиваће се увек после редовне скупштине на којој је дотични биланс Задруге утврђен и одобрен.

Чл. 9.

Наплаћивање за рачун пенз. фонда вршиће она благајна Задруге, која издаје плате или пензије, наплата ће се пак вршити одбијањем од плата или пензије, дакле једновремено приликом издавања плата или пензија.

Чл. 10.

Удовице и сирочад нису дужни улагати у пенз. фонд.

Чл. 11.

Но ако који од Задругина особља, неби измирио своја давања пенз. фонду за време свога живота, онда ће се остатак наплатити из пензије његове удовице или сирочади ако им ова припада, и то у роковима које буде одредила управа пенз. фонда.

Наплата се неће тражити с друге стране.

Чл. 12.

За дуг мужевљев или очев, не може се на пензију удовице или сирочади ставити забрана нити се сходно закону може што узети за извршење пре-

суде, осим ако удовица односно стараоци на то пристану.

За дугове удовице или деце, после смрти чиновника не може се сходно закону, узети више од 1/4 годишње пензије коју уживају из овог Фонда.

II. ДЕО

Право на пензију, примање и губитак пензије.

Чл. 13.

Стални чиновник задобија право на пензију ако је провео у служби Задруге пуних 10 година ма у коме чину.

Ово се односи и на послужитеље.

Чл. 14.

Стављање особља у пензију бива по одлуци заједничке седнице Управног и Надзорног Одбора Задруге, а увек у споразуму са Управом Пензионог Фонда и то:

1. Ако је дотични навршио у Задрузи 30 год. службе.

2. Ако је услед телесне или умне слабости постао неспособан или неупотребљив за даље вршење службе.

3. Ако је непрекидно болестан дуже од једне године.

4. Ако је навршио шесдесету годину живота.

Чл. 15.

Свима чиновницима и послужитељима који су ступили у службу Задруге пре ступања у живот ове Уредбе урачунаће се све дотадање време проведено у Задрузи по основи као 1 према 2, дакле то ће им се време признати и урачунати у године службе са половином т.ј. две године у једну, једна година у по године и т. д.

Чл. 16.

Особље је пак дужно да од своје стране накнадно уплати на име редовног улога у Пензиони

Фонд онолико, колико то буде износило, рачунајући по тач. 1. чл. 4. ове уредбе а по основици плата, које буде имала када ова уредба ступи у живот.

Ономе пак чиновнику који из Прив. Народне Банке Краљевине Србије ступи у службу Задруге, године чиновничке службе проведене у банци, признаће се и урачунати, као године службе проведене у Задрузи. Но овај чиновник дужан је у том случају да положи на име ванредног улога (6⁰/₀) шест од сто за све оно време које је провео у банчиној служби а које му се у Задрузи признаје и урачунава. Овај ванредни улог рачунаће се по основици оне плате, коју дотични чиновник добије при ступању у службу Задруге.

Чл. 17.

Чиновнику који је провео десет година у служби Задруге припада на име пензије четрдесет од сто (40⁰/₀) од његове последње плате систематичне. Са сваком даљом годином службе пензија расте по (3⁰/₀) три од сто, тако да се навршеном 30-ом годином службе дотични добија право на годишњу пензију која је равна његовој последњој плати.

Ово важи и за послужитеље.

Но ни у ком случају неможе чиновнику годишња пензија бити мања од 500 а послужитељу од 300 дин.

Чл. 18.

Кад неко од особља Задруге мора да учествује у војној мобилизацији или у рату, њему ће се време проведено у мобилизацији или у рату признати или урачунати у године службе проведене у Задрузи. Међутим време проведено у редовној војсци — сталном кадру — неће се рачунати у године службе проведене у Задрузи.

Чл. 19.

Време проведено у пензији рачуна се у године службе.

Чл. 20.

Ако ко од особља Задруге услед телесне или умне слабости онеспособи за рад у Заводу, пре

него је задобио право на пензију, њему ће управа Пензионог Фонда издати једном за свагда извесну суму, која ни у ком случају не може бити већа од његове последње плате, или му може одредити сталну годишњу потпору (издржавање) које не сме прећи 30% тридесет од сто од његове годишње плате.

Чл. 21.

Ако се чиновник, који је због умне или телесне слабости или иначе пензионован, стање здравља или околности у опште поправе тако, да може вршити дужност у Задрузи, дужан је на позив управе да се врати у службу с платом, коју је имао при пензионисању. Не хтедне ли се вратити у службу Задруге, сматра се као чиновник који је напустио своју дужност.

Чл. 22.

Чиновничка пензија престаје:

1. Ако је чиновник без жене и деце на месец дана по његовој смрти.

2. Ако се пензионован чиновник врати у службу Задруге или ступи у коју другу службу без одобрења Управе Задруге.

3. Ако пензионовани чиновник буде пресудом грађ. судова осуђен за дела злочина или безчестећа.

Чл. 23.

Пензија удовица и сирочади равна је четвртном делу последње систематичне плате, коју је муж односно отац имао, и то ако је дотични служио у Задрузи десет година, са сваком годином преко десет година његове службе пензија расте са (1¹/₂%) један и по од сто.

Ну за удовицу и сирочад оног умрлог чиновника који није напунио десет а навршио је пет година службе, Управа Пензионог Фонда одредиће: колико ће им се издавати из пензионог фонда годишње на име издржавања, но с тим, да сума годишњег издржавања не сме прећи двадесет пет од сто (25%) од последње плате умрлог чиновника.

Чл. 24.

Удовице односно сирочад умрлог чиновника не могу имати ни у ком случају мање од 480.— ни више од 3000.— динара на име годишње пензије из овога фонда, ако је дотични чиновник навршио (десет) 10 година службе у Задрузи.

Чл. 25.

Удовица односно сирочад умрлог послужитеља не могу имати ни у ком случају мање од 240.— ни више од 600.— дин. на име годишње пензије из овога фонда ако је дотични провео у служби Задруге пуних 10 год.

Чл. 26.

Задруга ће издавати пензију удовицама и сирочадима на признаницу и то на крају сваког месеца.

Чл. 27.

Оним удовицама и сирочади, који станују ван Београда или ван Србије, издаваће се пензија на признаницу, која мора бити оверена дотичном влашћу.

Чл. 28.

Усвојена деца и пасторчад немају права на пензију.

Чл. 29.

Тако исто нема права на пензију ни жена, која се ма којим поводом или узроком законим путем раставила од мужа.

Чл. 30.

Право на пензију из овога фонда губе и то:
1. Удовица кад се преуда,
2. Женска деца кад се удоме, и
3. Мушка деца кад постану пунолетна или и пре пунољества кад добију какву сталну зараду. У овом последњем случају решава Управа Пензионог Фонда.

Чл. 31.

Но и удовица и деца губе пензију ако буду пресудом грађ. судова осуђени за злочина дела или преступе који безчасте.

Чл. 32.

Удовице, пунолетне кћери и малолетна деца односно њихови стараоци морају поднети доказе о праву на пензију у овоме:

1. Ако је удовица са децом:
 - а) извод из протокола венчаних, као доказ њена законита брака са умрлим мужем,
 - б) извод из протокола умрлих, као доказ о смрти мужевљевој,
 - в) извод из протокола крштених, као доказ година старости брачног рођења деце и
 - г) уверења да су деца у животу.

2. Ако је удовица сама без деце, подноси:
 - а) извод из протокола венчаних, као доказ њена законита брака са умрлим мужем,
 - б) извод из протокола умрлих, као доказ о смрти мужевљевој.

3. Ако су деца остала без родитеља, онда њихови стараоци подносе:

- а) извод из протокола умрлих, као доказ о смрти родитеља,
- б) дотични извод из протокола крштених, и
- в) уверење власти да су деца у животу.

Ако се потребни изводи из црквених књига не могу да прибаве, онда се у место њих могу употребити и други законом прописани и признати докази.

Чл. 33.

На основу поднесених доказа, Управа Пензног Фонда, а на основу прописа ове уредбе решава, коме ће се и колико ће се пензија издавати, матери, туторима или обојима.

Чл. 34.

Управа пенз. Фонда дужна је да се уверава:

1. да се удовица није преудала,

2. да су мушка деца још малолетна, и да немају какву сталну зараду,

3. да се женска деца још нису удомила, и

4. да су удовица и сирочад још у животу, као и то: да нису кажњени за злочина дела или преступе, који бесчасте.

Чл. 35.

Удовици и кћери Задругина чиновника, које би једино без саучесника уживале пензију, може Управа пензионог Фонда по њиховој молби а на име удомљења издати једном за свагда највише трогодишњу пензију ако се то у интересу фонда нађе за добро и ако се добију уверења, да се оне без ове помоћи неби могле повољно да удоме.

Ова помоћ или благодејање изда ће се удовици или кћери на 15 дана по венчању и по поднесеној венчаници, ако је пунолетна а ако је малолетна њеним стараоцима.

Овим престаје свако даље њихово право на пензију, коју су до удаје примали.

III. ДЕО

Управа Пензионог Фонда и делокруг њеног рада.

Чл. 36.

Пензионим Фондом управља и рукује управа пензионог фонда састављена из пет чланова.

Управни и Надзорни Одбор Задруге бирају из своје средине по једнога а чиновници Задруге три члана.

Чланови се бирају за једну годину, но исти могу бити и понова изабрани.

Чланови Управе Пензионог Фонда бирају између себе перовођу.

У Управи пензионог фонда председава увек по избору на годину дана или члан управног или надзорног одбора.

Чл. 37.

Управа пензионог фонда заступа фонд према свима властима и лицима.

Она предлаже Управном Одбору Задруге, како ће се најкорисније руковати капиталом пензионог фонда, и брине се о свима пословима овога фонда по прописима ове Уредбе.

За Пензиони фонд пуноважно потписују председник и перовођа Управе пензионог фонда.

Чл. 38.

Управни Одбор пензионог Фонда прописују себи пословни ред, и састаје се према потреби на позив председника или перовође.

Чл. 39.

За пуноважне одлуке Управе Пензионог Фонда потребно је присуство најмање три члана, међу којима мора свагда бити или члан управног или члан надзорног одбора.

Одлуке се доносе простом већином гласова.

При једнакој подели гласова решава она страна на којој је глас председника:

Против решења Управе пензионог фонда има право жалбе на заједничку седницу Управног и Надзорног Одбора Београдске Задруге.

Чл. 40.

Ако би се у седници имало решавати о чиновнику, који је члан ове управе, онда дотични не може бити присутан за време овога решавања.

Чл. 41.

Пензиони Фонд имаће у књиговодству Задруге поред својих главних рачуна у Задругиним књигама и своје засебно књиговодство, које ће водити орган одељења књиговодства Задруге.

Књиговодство Задруге дужно је крајем сваке године подносити управи пенз. фонда извештај и биланс о стању пенз. фонда, ове извештаје са билансима подноси Управа пенз. фонда заједничкој седници Управног и Надзорног Одбора Задруге, на увиђај преглед и одобрење.

По свршеном прегледу и одобрењу биланса пенз. фонда заједничка седница Управног и Над-

зорног Одбора Задруге издаје Управи пенз. фонда разрешницу на рад и рачуне за дотичну годину.

Вредности пенз. фонда чуваће Задруга, а све новчане послове овога фонда као: примање улога примање интереса, исплаћивања пензија и т. д. вршиће благајна Задруге по пословнику и наредбама Управе пенз. фонда.

Пословник као и наредбе Управе овог фонда морају бити оверене и одобрене од Управног Одбора Београдске Задруге.

IV. ДЕО

Опште одредбе.

Чл. 42.

Секретаријат Задруге води записник — матрикулу о свему особљу Задруге, у којима ће се осим података прописаних Уредбом о чиновницима Задруге бележити:

Име и презиме сваког чиновника, дан његовог рођења, дан ступања у службу Задруге, дан венчања, дан рођења жене и деце, дан од којег важи плата или повишица и најпосле пензиони улози по њиховим разним категоријама.

..... податци из за-

писника матрикуле стајаће на расположењу Управи Пензионог Фонда.

Чл. 43.

Управни и Надзорни Одбор Београдске Задруге може у својој заједничкој седници а у споразуму са Управом Пензионог Фонда предузимати измене и допуне у овој уредби кад то буде потребно.

Ако би се показало да извори Пензионог Фонда нису довољни да покрију његове расходе, заједничка седница Управног и Надзорног Одбора Задруге може у споразуму са Управом пензионог Фонда решити: да се проценат редовних или ванредних улога сразмерно повиси или да се мерило за пензије смањи.

Такве измене и допуне обавезне су за све чиновнике Београдске Задруге.

Но у овом случају кад се улози повисе и редовни улог Задруге, предвиђен чл. 42. а) њених основних правила, мора бити раван целокупном улогу свију њених чиновника.

Накнадним изменама и допунама немогу се смањити пензије оних лица који пензију из овог Фонда већ уживају.

Чл. 44.

У јануару месецу сваке године а на позив Управе пенз. фонда састаје се збор чиновника.

Дневни ред овога збора је следећи:

1. Извештај Управе пензионог фонда и биланс о кретању и стању овога фонда за минулу годину, и
2. Бирање три лица из средине чиновника Задруге за Управу надзорног фонда.

Чл. 45.

Ако би чиновници Београдске Задруге приметили ма какву неправилност од стране Управе пензионог фонда у њиховом раду или руковању са пензионим фондом, дужни су то одмах написмено да доставе са свима својим примедбама, Управи Београдске Задруге, која мора одмах предузети све мере да се интереси фонда осигурају и даље неправилности спрече.

Чл. 46.

Ако би Београдска Задруга за међусобно помагање и штедњу ма из којих узрока престала постојати (ликвидирала) Управа пензионог фонда сазваће скуп свију чиновника Задруге и заступнике удовица и сирочади, који уживају пензију и тада ће се решити;

Ову уредбу о пензионом фонду чиновника Београдске Задруге за међусобно помагање и штедњу

прописала је и утврдила заједничка седница Управног и Надзорног Одбора Београдске Задруге на своме састанку од 4. децембра 1890 год.

Београдска Задруга за међусобно помагање и штедњу.

Члан управе,
Л. Ћеловић с. р.

Управник,
Јов. Ст. Бошковић с. р.

На седници Управног и Надзорног Одбора Београдске Задруге од 24. септембра 1920 и 28. децембра 1923. год. донете су следеће измене по овој уредби и то:

Чл. 14. се мења и гласи у новој редакцији:

Стављање особља у пензију бива по одлуци заједничке седнице Управног и Надзорног Одбора Задруге, а увек у споразуму са Управом пензионог фонда и то:

1. Ако је дотични навршио у Задрузи 35 год. службе;

2. Ако је услед телесне или умне слабости постао неспособан или неупотребљив за даље вршење службе;

3. Ако је непрекидно болестан дуже од једне године; и

4. Ако је навршио шездесету годину живота.

Чл. 17. се такође мења и у новој редакцији гласи:

„Чиновнику који је провео десет година у служби Задруге припада на име пензије четрдесет одсто (40%) од његове последње систематичне плате. Са сваком даљом годином службе пензија расте по (2, 4%), тако да са навршеном 35-ом годином службе дотични добија право на годишњу пензију која је равна његовој последњој плати.

Годишња пензија ни у коме случају не може бити већа од дин. 12.000.— (дванаест хиљада) те према томе они чиновници који у добу свога пензионисања буду имали већу годишњу плату од дин. 12.000.— (дванаест хиљада) имаће годишњу пензију 12.000.— (дванаест хиљада) ако су навршили 35 година службе у Задрузи.

